

ՅԻՍՈՒՍԻ ՈԳԵԿԱՆ ՆԵՐՉԱՅԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆԸ ԼԵՐԱՆ ՔԱՐՈՋԻ ՊԱՅՈՒՆ

Երկինները ճեղքելով ու ծիր կաթինի լուսաճաճանչ հորի-
զոնները թողելով եկած է Որդին Մարդոյ, խոնարհեցուցած
ինքզինք, ու նստած ծառի մը կոտրած ճիւղին վրայ ու կը պատ-
գամէ տասնեակ հարիւրաւորներու՝ աստուածային սէրն ու Անոր
խնամատար յայտնութիւնները: Յիսուս ոչ միայն կը պատմէ, այլ իր
լուսեղէն ձեռքերը կը նկարեն ու կ'առարկայացնեն իր երկնային
պատմութիւնները: Ան՝ մարդկային հասկացողութեան մէջ, զԱստուած
կը մարդկայնացնէ, այսինքն, Ջայն բարեգութ և կարեկից կը
պատկերէ:

Նախաֆրիստոնէական դարերուն, մարդիկ իրենց աստուած-
ները փայտի և մետաղի վերածած էին, անբան և անշարժ, անզգայ և
անհոգի առարկաներու:

Այգալոյսող Գալիլեացին՝ հարուստներու և զօրաւորներու
լիազօրութենէն խլեց զԱստուած, ու շնորհեց Ջայն նաեւ աղքատին
ու տկարին, մեղաւորին ու հոգեւոր արկածեալին, վտիտին ու
հիւանդին:

Յիսուս թողուց երկնային հրեշտակներու երգեհոն երաժըշ-
տութիւնը ու հաճեցաւ գալ լսելու ժխորն ու աղմուկը աշխարհի:
Իմանալ լացն ու ցաւը և աստուածընդդէմ պողոթկումները տառա-
պող մարդկութեան: Անոր գթաբաւ Աչքերը դիտեցին սգաւորները,
աղքատները և խղճահար մեղաւորները, որոնք բեռնաւորուած ու
կեղեքուած էին հարուստ չակերտուած բարեպաշտներէ: Անոր
անստուեր Աչքերը տեսան կեղծաւոր եկեղեցապաշտները և
աստուածապաշտ ամբարիշտները:

Մագնիսական ձգողականութեամբ՝ սիրոյ մէկ սլացքին մէջ,
Ան յայտարարեց.

*«Երանի հոգւով աղքատներուն վասնզի անոնցն է
երկինքի Թագաւորութիւնը», «Երանի սգաւորներուն,
որովհետեւ անոնք պիտի մխիթարուին: Երանի հեզե-
րուն, որովհետեւ անոնք երկիրը պիտի ժառանգեն»:*

Յիսուս իր ապրումէն՝ նոր հորիզոն մը բացաւ այն սրտերուն
մէջ որ միշտ անարգուած ու նուաստացուած կը կարծէին ըլլալ:

Մովսիսական Օրենքն ու Հելլենական իմաստասիրութիւնը չէր կըրցած ըմբռնել հոգիով աղփատութեան, հեգութեան և ողորմածութեան վսեմ ու սրբազան բարձունքը: Յիսուս Իր Անձին և ապրումին միջոցաւ ցոյց տուաւ Աստուծոյ Դիմագիծը, ոչ որպէս նախանձոտ ու վրէժխնդիր Արարիչ, այլ սիրող և անյիշաչար Երկնային Հայր:

Իր կարեկցութեան խօսքերը, Իր լուսեղէն Աջին հպումը, Իր արցունքախօս նայուածքին ազդուութիւնը և մանաւանդ արդարութիւն և իրաւունք պահանջող ջատագէտութիւնները, յոյսի և լոյսի կանթեղներ բռնկեցուցին անիրաւուած ու կեղեքուած, անտուն և ախորական հոգիներէն ներս, երբ իմացան հոգեպարար,

«Երանի՜ անոնց, որ կը հալածուին արդարութեան համար, ու երանի՜ անոնց որ փաղցն ու ծարաւ ունին արդարութեան, որովհետեւ անոնք պիտի յազենան», երկնագեղ խօսքերը:

Բարութիւնը մարմնացնող Նազարէթի Մարգարէն, Իր սեւեռումին առարկայ ըրած էր Հռոմի հարուստ Կայսրութեան դաժան գերեվաճառութիւնը: Ականատես եղած էր ընտանիքներու բռնի բաժանումին և անոնց զաւակներու առուծախին: Անմոռուչ հեծութեամբ խորհուրդներու ընդերքէն ոգեկոչեց Ան, ու յաւերժական դատաստանագիրքին մէջ արձանագրեց.

«Երանի՜ սգաւորներուն, որովհետեւ անո՛նք պիտի մխիթարուին»:

Իր բոցավառ հայեացքի հորիզոնէն նշմարած էր նաեւ անձնասէր, ինքնակոչ ու ցուցամուլ Փարիսեցիները և Օրինականները, որոնք կը ներկայացնէին ժամանակակից հոգեւոր ու բարեպաշտ հաւատացեալները: Իր փնտառական նետահարումները ուղղեց այս կեղծաւոր հոգեւորական կարծեցեալ խումբին ու որոտաց, ըսելով.

«Վայ՜ ձեզի՜ դպիրներուդ և կեղծաւոր փարիսեցիներուդ, որ երկինքի արքայութիւնը կը փակէք մարդոց առջեւ, դուք չէք մտնել և մտնողներուն ալ թոյլ չէք տար որ մտնեն: Վայ ձեզի կոյր առաջնորդներ, որ մժղուկները կը փամէք, բայց ուղտերը կը կլլէք: ... Վայ ձեզի ... որ գաւաթին ու պնակին դուրսի կողմը կը մաքրէք, մինչ անոնք ներսէն լեցուն են գողութեամբ և անժուժկալութեամբ: Օձե՛ր, իժերու՛ ծնունդներ, ինչպէ՞ս պիտի փախչիք գեհենի դատապարտութենէն»:

Յիսուսի ազգասիրական հոգին ու Հրեական բարձրաթույն մարգարեաշունչ մշակույթը իր անձնամատույց հոգիին թելերը շարժեցին, և Յիսուս արցունքախօս աչքերով ըսաւ.

«Երուսաղէ՛մ, Երուսաղէ՛մ, որ կը կոտորէիր մարգարէները և կը քարկոծէիր Բեզի զրկուածները. Բանի՛ Բանի անգամ ուզեցի հաւաքել Բու գաւակներդ, ինչպէս հաւր կը հաւաքէիր ձագերը թւերու տակ, բայց չուզեցիր: Այսօր հետեւիս այլեւս պիտի չտեսնէ՛ք, մինչև որ ըսէ՛ք՝ օրհնեալ է ան, որ կու գայ Տիրոջ անունով»:

Գաղափարի և ազատութեան Ձահակիր Յիսուս՝ ինչո՞ւ որոտագոչ ձաղկեց կրօնական և հոգեւորական կեղծ վարմունքի դպիրներու և փարիսեցիներու որոնք պաշտպանն էին եկեղեցիին ու դպրութեան, ու սակայն արշալոյսի պէս Բնիւշ վարուեցաւ անհատարիմ ու հանրակին էակներու հետ: Հարցում մը որ երեւոյթներու խորքը թափանցող ոգեկան ներհայեցողութիւն կը պահանջէ:

Ազատութիւն արդարութիւն վճռող Յիսուսի բերուեցաւ պոռնիկ մը դպիրներու և փարիսեցիներու կողմէ, որպէսզի դատաստան տեսնէ: Չակերտուած բարեպաշտներ հարցուցին Յիսուսի. «Վարդապետ, այս կինը շնութեան մէջ այս մեղքը գործած ատենը բռնուեցաւ...: Մովսէս մեզի պատուիրեց այսպիսիները քարկոծել արդդ որոն ի՞նչ կ'ըսես»: Յիսուս՝ իր ապրումէն հորիզոն մը բացաւ այս Բարսիտ հոգեւորներու սրտին ու խղճին դիմաց: Երբ ամբոխը խղճահար, տազնապած և ամօթահար թողուց կինը Տաճարի սալայատակին վրայ ու անյայտացաւ, Յիսուս վեր նայելով և շուրջը կնոջմէ զատ մէկը չտեսնելով, ըսաւ կառնուելն դժբախտ բնութեան.

*«Ես ա՛լ չեմ դատապարտեր Բեզ,
գնա՛ ու ասկէ ետեւ մեղք մի՛ գործեր»:*

Ինչո՞ւ համար այսպիսի՝ կարեկցութեան խօսքեր և ճառագայթող յաւերժաբոյր յոյս, սէր և խրախոյս մեղաւորի մը, որ իսկապէս և իրաւամբ մեղքի արարին մէջ բռնուած ու Մովսէսի Օրէնքով մահապարտ էր:

Մարդ-արարածին մարմնակից և պատկերակից Աստուած Որդին, մեր բնութեան բովանդակ էութեան երբ մասնակից ըրաւ Ինքզինք, այ՛ն ատեն լման ըմբռնեց մարդ-արարածին ակամայ մեղանջումները, որոնց անյագ և անդիմադրելի մղումները, աւելի

գորաւոր էին քան իր զգացումներն ու բանականութիւնը:

Հողակառոյց սեռային մղումները խորհրդաւոր և զարմանահրաշ նմանութիւններ են գոյատեւումի և յաւիտենականութեան: Ոգեկան խորհրդազգաց վերացումի սերնդագործող և ստեղծագործող արարին է որ այս աշխարհը մշտնջենաւորած է մարդկային, կենդանական ու բուսական տարածութեան գոյութեամբ: Սեռային անյագ բնազդն ու բոցանման մղումները՝ այնքան դատապարտելի չեն, կեանքի բոլոր ոլորտները թափանցող աստուածայայտնիչ Վարդապետէն, որքան կեղծարարութիւնը, ընչափաղցութիւնը և փառասիրութիւնը:

Մարդկային յօրինուածքը աւելի դիւրա՛ւ կրնայ զսպել իր անարդարութիւնն ու ընչափաղցութիւնը, քան թէ իր սեռային մղումները: Որովհետեւ, աշխարհ, իր ստեղծագործող անյագ ու բոցակէզ բնազդով կը ջանայ յաւերժացնել արեգակնային դրութեան միակ կենդանական երկիր մոլորակը:

Հնարաւոր է ապրիլ առանց կեղծաւորելու և առանց ընչափաղցութեան, սակայն առանց սեռային յարաբերութեան, կեանքը թէ՛ տաժանելի է, թէ՛ փորձիչ է և աշխարհ մոլորակի կեանքը կրնայ անյայտանալ:

Որպէս բարձունքի և վսեմութեան մարմնացում՝ Նազովրեցի Յիսուս, իր բոցավառ աչքերը կը սեւեռէ կեղծաւոր, ընչափաղց և փառասէր կրօնավաճառներու, և իր ծանր հրետանիով "վայ"եր կը կրակէ անոնց:

Թշուառ և եղկելի մարդը՝ որ կաշկանդուած է մեղքի պարաններով և կամաշարժ բնութեամբ, աւելի ողորմութիւն և գութ կը գտնէ աստուածառաք Յիսուս Քրիստոսի կողմէ:

Յիսուսի վերոյիշեալ ոգեկան ներհայեցողութիւնը, երբեք չ'արդարացներ "ազատ սէրն" ու աննկարագիր և բարոյագուրկ մարդկային կենցաղավարութիւնը: Ինչո՞ւ, որովհետեւ չենք գիտեր թէ այդ հէ՛կ կինը ինչո՞ւ սոյն արարի մէջ գտնուած էր: Մոռնալու չէ՛, որ երկու հազար տարի առաջ որբեվայրի կամ լճուած կին մը ներկայ աշխատավարձի դիւրութիւնները չունէր: Իր զաւակներուն հաց ծարելը չափազանց դժուար էր: Կամ պիտի մուրար, և կամ... :

ԱԼՊԷՌ ՆՈՐԱՏՈՒՆԿԵԱՆ